

REFORMÁTUS KÁNTOR

— Szerkeszti: Bódiss Tamás és Dávid István —

Egyházzenei vándorkonferencia (Debrecen–Nagykőrös)

2003. március 25–26-án a debreceni Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola és a Károli Gáspár Református Egyetem nagykőrösi Tanítóképző Főiskolai Kara kétnapos egyházzenei vándorkonferenciát szervezett „Kántorképzésünk 10 éve” címmel. Az előadásokból kántorképzésünk múltja, jelene és jövője rajzolódott ki a népes hallgatóság előtt.

Debrecen. A debreceni kollégium dísztermében Bölcseki Gusztáv nyitó áhítata után Csorba Péter főigazgató köszöntötte a konferencia előadóit és résztvevőit.

Az előadások sorát Burghard Schloemann zeneszerző, a herfordi egyházzenei főiskola nyugalmazott professzora nyitotta meg „Zene és liturgia — kérdések és aktuális válaszok” című beszámolójával.

Karasszon Dezső orgonaművész, főiskolai tanár a XVI. századi Huszár Gál nevéhez kapcsolódó protestáns énekanyag máig ható jelentőségéről beszélt.

Berkesi Sándor karnagy, főiskolai tanár, az elmúlt század nagyjainak örökségéről szólt hangfelvételek, személyes élmények alapján, Kodály Zoltán, Árok-háty Béla, Balla Péter, Vass Lajos, Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Csomasz Tóth Kálmán, Gárdonyi Zoltán emlékét idézve.

Szabóné Fodor Adrienne, a főiskola tanára a debreceni tanítóképző főiskolán folyó kántorképzés múltjáról és jelenéről tájékoztatott.

Fekete Károly teológiai tanár, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora a jelen tehertételeit pontokba szedve tette fel a kérdést: mit tegyünk, milyen legyen liturgiánk? Felmutatott néhány követhető megoldást, és egyben felhívta a figyelmet a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Liturgiai Kutatóintézetének induló munkájára.

„Minden elmélet annyit ér, amennyi abból megvalósul” — Berkesi Sándor gondolatának jegyében a IV. évfolyamos kántor szakos hallgató, Bihari Lilla vezetésével gyülekezeti énektanítási órán vettünk részt.

A debreceni nap Burghard Schloemann orgonahangversenyével zárult. A professzor saját és tanára, Johann Nepomuk David darabjain kívül Ascanio Mayone, J. S. Bach, W. A. Mozart egy-egy művét adta elő a debreceni nagytemplom orgonáján. Este az érdeklődők a Kántus próbáján vehettek részt.

Nagykőrös. A nagykőrösi konferencia XVI. századi reggeli istentisztelet (príma) énekülésével kezdődött.

Prof. Burghard Schloemann nagykőrösi előadásában a „Miért van szüksége teológiára az egyházzenesznek, és egyházzenére a teológusnak?” kérdésre ke-reste a választ. *„Teológiában és zenében két terület találkozik, melyek egymást kiegészítik —és amennyiben szükséges— egymást korrigálják ... Az élő istentiszteletért viselt felelősség édes terhe nem egy vállon nyugszik. Lelkésznek és egyházzenesznek szükséges együttműködnie, mivel egy hajóban ülnek”* — hangzott a felelet.

Dávid István orgonaművésznek, a főiskola tanszékvezető tanárának, „Kántorképzésünk 10 éve az egyházzenei doktor szemével” címmel hangzott el gondolátébbresztő visszatekintése.

Méhes Balázs orgonaművész, a nagykőrösi tanítóképző főiskola adjunktusa a herfordi egyházzenei főiskolán töltött egyéves tanulmányútjáról szóló élménybeszámolójában a németországi egyházzeneszképzés erősen gyakorlati jellegét hangsúlyozta.

A jövőről Pap Ferenc református lelkész, doktorandusz előadásában val-lástörténeti és bibliai teológiai alapvetés után a XXI. századi keresztyén isten-tisztelet külső és belső feltételeiről szólt.

Hargita Péter, a főiskola karvezetőtanára témájával gyakorlati megközelítés-ben igyekezett fölvezetni a magyarországi énekkíséret történetének alakulá-sát, a mai problémákat, és tanácsokat adott a kántori szolgálatot végzőknek.

Végül Nagy István főigazgató záró áhítata előtt Bódiss Tamás Zsinati Ének-ügyi Előadó beszélt többek között a kántori szolgálat újragondolásának fela-datairól és értékelte a konferenciát.

Korunk nemzedékének, teológusainak és kántorainak nagy a felelőssége a jövő nemzedék egyházzenei fejlődésének alakításában. A liturgiai és egy-házzenei kérdésekben németországi, de magyarországi tapasztalatok alapján is közös gondolkodásra, együttműködésre van szükség lelkész és egyházz-zenész között ahhoz, hogy a jövőbeni megújulás értékmegőrző, több évszáz-a-dos múltból és évezredes közös forrásainkból táplálkozó „változás” legyen. Reméljük, a konferencia teljes anyagát nemsokára tanulmánykötet formájában mindannyian kezünkbe vehetjük!

Sasi Ildikó

Kántorképzésünk 10 éve?

Nem oly régen a főiskolai szintű kántorképzés újraindításának 10. évfordulóját ünnepeltük Debrecenben és Nagykőrösön. Hasonló örömök éltetik és hasonló gondok nyomasztják mindkét helyen a *kis* csapatot: a szellemi örökség felfe-dezésének élménye, a kétezer éves töretlen egyházzenei folytonosság iránti felelősség, az egyház XXI. századi jövődjének munkálása, az ütött-kopott múlttal való elodázhatatlan szembenézés és el- illetve leszámolás, emberek, intézmények, gyülekezetek közötti hídverés, a fojtogató közegyházi közöny.